

РЕШЕНИЕ

№ 365

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-1, в публично при закрити врати заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Румяна Спасова

при участието на секретаря Славка Кр. Димитрова
като разгледа докладваното от Румяна Спасова Търговско дело №
20231100901636 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по молба по чл. 625 ТЗ от Националната агенция за приходите за постановяване на решение по чл. 630, ал. 1 ТЗ на основание неплатежоспособност по чл. 607а, ал. 1 във вр. с чл. 608 ТЗ.

Молителят твърди, че има изискуеми публични държавни вземания в общ размер на 712 145,79 лева, въз основа на влезли в сила ревизионни актове. Посочва, че ответникът е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за 2019 г., поради което счита, че е налице хипотезата на чл. 608, ал. 2 от Търговския закон /ТЗ/. Предвид изложеното иска да се постанови решение, с което да се обяви неплатежоспособността на „М.В.“ АД, да се открие производство по несъстоятелност, да се определи начална дата на неплатежоспособност, да се допусне обезпечение и да се назначи временен синдик.

Ответникът „М.В.“ АД не изразява становище по съществуващото на делото.

Съдът, като прецени доводите на молителя и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да бъде открито производство по несъстоятелност, следва да са налице всички предпоставки, визирани в разпоредбата на чл. 608 ТЗ, чл. 625, ал. 1 ТЗ и чл. 631 ТЗ, а именно: 1. Компетентният съд да бъде сезиран с писмена молба от лицата, изрично посочени в разпоредбата на чл. 625 ТЗ – длъжникът, съответно ликвидаторът или кредитор на длъжника по търговска сделка, както и от Националната агенция за приходите за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или задължение по частно държавно вземане, както и от Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ при изискуеми и неизпълнени за повече от два месеца

задължения за трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите на търговеца; 2. Длъжникът да е търговец по смисъла на чл. 1 ТЗ; 3. Да се установи неплатежоспособност на длъжника, съгласно хипотезите, предвидени в разпоредбата на чл. 608 ТЗ, респективно свръхзадължеността му, ако е капиталово дружество – чл. 742 ТЗ и 4. Затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно – аргумент от чл. 631 ТЗ.

В конкретния случай писмена молба за откриване на производство по несъстоятелност е подадена от Националната агенция за приходите за изискуеми публични държавни вземания за данъци на „М.В.“ АД в размер на 712 145,79 лева.

Основание за публичните вземания за данъци са влезли в сила Ревизионни актове № Р-22002219002165-091-001/21.11.2019 г.; № Р-22002222002451-091-001/17.11.2022 г.; № Р-22221020002587-091-001/13.05.2021 г., издадени от ТД на НАП София, с които се установяват задължения за данък върху добавената стойност и задължения за корпоративен данък. Цитираните актове са приети като доказателства по делото. Установява се, че същите са съобщени на ответника. Законосъобразността на ревизионния акт, издаден на 21.11.2019 г. е била предмет и на съдебно обжалване, като с решение от 21.05.2021 г. по адм.д. № 4621/2020 г. на Административен съд – София-град жалбата на „М.В.“ АД е отхвърлена.

С оглед на така ангажираните доказателства съдът приема, че молбата от Националната агенция за приходите с правно основание чл. 625 ТЗ е подадена от процесуално легитимирано лице при наличие на изискуеми и неизпълнени публични държавни вземания за данъци от дружеството „М.В.“ АД.

Безспорно ответникът по правноорганизационната си форма е търговец, поради което е налице и втората предпоставка.

Установяване състоянието на неплатежоспособност на „М.В.“ АД трябва да се извърши на базата на анализ на имуществено-финансовото състояние на предприятието му, от който да се изведе възможността или невъзможността да погасява задълженията си.

Видно е от писмо от 25.09.2023 г. на Националната агенция за приходите, Териториална дирекция на НАП София, че спрямо дружеството „М.В.“ АД са наложени обезпечителни мерки с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С230022-022-0008189/06.02.2023 г. по реда на ДОПК във връзка с установени и изискуеми публични вземания в общ размер на 3 724 222,38 лева.

От приложената по делото справка от Агенция по вписванията за периода от 01.01.1991 г. до 12.09.2023 г. е видно, че върху собствени недвижими имоти на ответника са наложени множество възбрани. Доказа се от справка от Министерство на вътрешните работи, Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, че в централната база на АИС-КАТ към 18.09.2023 г. за настояща собственост на дружеството е отбелязан един запис.

Съгласно действащата правна уредба неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни публичноправно задължение към държавата, свързано с търговската му дейност. С измененията на Търговския закон със ЗИДТЗ, обн. ДВ бр. 105/2016 г. с чл. 608, ал. 2 ТЗ е предвидена презумпция, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по ал. 1, ако преди подаване на молбата за откриване производството по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години. При извършена служебна справка по партидата на търговеца в търговския регистър при Агенция по вписванията, съдът констатира, че последният отчет обявен от „М.В.“ АД е за 2019 г., а молбата за откриване производство по несъстоятелност е подадена на 01.09.2023 г. При тези данни е очевидно, че за предхождащите подаването на молбата за откриване производство по несъстоятелност три години ответникът не е заявил нито един от годишните си финансови отчети за обявяване.

Ето защо следва да се приеме, че е налице въведената в чл. 608, ал. 2 ТЗ презумпция за неплатежоспособност, като ответникът не ангажира доказателства за нейното оборване. Ето защо съдът намира за доказано състоянието на неплатежоспособност на „М.В.“ АД.

За установяване имущественото състояние на ответника е изслушана по делото и съдебно-икономическа експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена. От заключението се установява, че по партидата на „М.В.“ АД в търговския регистър са обявени декларации, че дружеството не е осъществявало дейност през 2017 г. и 2018 г. В случай, че бъдат отчетени задълженията към НАП финансовият резултат за 2018 г. би бил загуба в размер на 255 хил. лв. и за 2019 г. – загуба в размер на 273 хил. лв. Няма данни за съставени отчети за 2020 г., 2021 г., 2022 г. и 2023 г.

Предвид обстоятелството, че не е осигурен достъп до счетоводството на длъжника, финансово-икономическият анализ, направен от вещото лице, е въз основа на годишен финансов отчет за 2019 г., подаден по партидата на дружеството.

Въпреки дадената възможност на дружеството, счетоводни документи за годините след 2019 г. не са ангажирани по делото.

Видно е, че през изследваните периоди в структурата на дълготрайните активи преобладават дълготрайните материални активи с относителен дял 99,98%, представляващи земя, машини и оборудване. Дружеството не отчита дългосрочни финансови активи. В структурата на текущите активи в края на 2018 г. и 2019 г. най-голям е дялът на паричните средства 53,79%, следвани от вземанията 46,15%. Общата сумата на задълженията през двата периода е 26 387 хил. лв., като ответникът не отчита задължения със срок за погасяване над 1 година.

Видно е също така, че коефициентът на обща ликвидност за 2018 г. и за 2019 г. е 0,2922; този на бърза ликвидност за тези периоди е 0,2920; коефициентът на незабавна ликвидност е 0,1572 и на абсолютна ликвидност е 0,1572. Следователно коефициентите на ликвидност са под препоръчителните стойности и показват неспособност на дружеството да изплаща краткосрочните си задължения с наличните краткотрайни активи.

Установява се, че коефициентите на задлъжнялост показват високи нива дълг спрямо собствен капитал, което води до финансова зависимост. Високата степен на зависимост на дружеството от външни източници на средства и голямата задлъжнялост към кредиторите са индикатор за наличието на финансов риск.

При съобразяване изводите на вещото лице и поведението на ответника във връзка с липсата на счетоводна отчетност след 2019 г., съдът приема, че още към 31.12.2018 г. ответникът не е бил в състояние да обслужва безпроблемно изискуемите си парични задължения.

Предвид изложеното следва да се приеме, че са налице и предпоставките на чл. 608, ал. 1 ТЗ, освен на чл. 608, ал. 2 ТЗ, тъй като длъжникът не е в състояние да покрие изискуемите си задължения, поради което следва да бъде открито производство по несъстоятелност на „М.В.“ АД на претендираното от молителя основание – неплатежоспособност.

При определяне началната дата на неплатежоспособност трябва да се преценят всички данни по делото. В задължителната практика на Върховния касационен съд, постановена по реда на чл. 290 ГПК и застъпена в решения: решение № 33/07.09.2010 г. по т.д. № 915/2009 г. на ВКС, II Т.О., решение № 115/25.06.2010 г. по т.д. № 169/2010 г. на ВКС, II Т.О., решение № 90/20.07.2012 г. по т.д. № 1152/2011 г. на ВКС, I Т.О., решение № 44/04.07.2012 г. по т.д. № 983/2011 г. на ВКС, I Т.О., решение № 202/10.01.2014 г. по т.д. № 1453/2013 г. и др., се приема, че началната дата на неплатежоспособност трябва да се разглежда като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява изискуемите си парични задължения към кредиторите по чл. 608, ал. 1 ТЗ с наличните си

краткотрайни активи и се определя с оглед на неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при съобразяване на най-ранния момент на спиране на плащанията към кредиторите като външен белег на неплатежоспособността. От значение за началната дата на неплатежоспособност е обективната невъзможност да се изпълняват задълженията към всички кредитори, а не спирането на плащанията към отделен кредитор. За начална дата на неплатежоспособността на длъжника настоящият съдебен състав счита, че следва да приеме 31.12.2018 г., към която дата ответникът не е бил в състояние да обслужва безпроблемно изискуемите си парични задължения и след тази дата финансовите затруднения на търговеца са с траен характер.

Съгласно константната практика на ВКС, включително застъпена в решения по чл. 290 ГПК, като решение № 64/23.03.2010 г. по т.д. № 959/2009 г. на ВКС, II Т.О., в тежест на длъжника е да докаже, че е изпълнил задълженията си или че разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите, като трябва да бъде оборена установената от закона презумпция и докаже, че е платежоспособен и е в състояние да изпълни задълженията си, включително и към момента на тяхната изискуемост. Ответникът не ангажира доказателства, с които да установи, че затрудненията му са временни, поради което съдът намира, че същият е изпаднал в състояние на неплатежоспособност.

В проведеното съдебно заседание на 12.02.2024 г. съдът на основание чл. 629б, ал. 1 ТЗ определи сумата 3 000 лева, необходима за покриване първоначалните разноси в производството по несъстоятелност. С молба от 27.02.2024 г. молителят Националната агенция за приходите представи доказателства за внесени разноси, поради което решението следва да се постанови на основание чл. 630, ал. 1 ТЗ.

Молителят претендира разноси, като в негова полза следва да се присъди сумата 1 050 лева, от която 600 лева за депозит за вещо лице и 450 лева за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 6 вр. чл. 84, т. 1 ГПК ответникът ще бъде осъден с решението да заплати по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 250 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 630, ал. 1 ТЗ, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „М.В.“ АД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Триадница, ул. „*****“

ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА на неплатежоспособността – **31.12.2018 г.**

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ по отношение на „М.В.“ АД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Триадница, ул. „*****“

НАЗНАЧАВА за временен синдик на „М.В.“ АД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Триадница, ул. „*****“ **Е. Г. Т.**, вписана в Списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производствата по несъстоятелност по търговския закон, утвърден от Министъра на правосъдието и обнародван в Държавен вестник, при месечно възнаграждение в размер на **1 000 лева /хиляда лева/**, считано от датата на встъпването ѝ в изпълнение на задълженията, като определя едноседмичен срок от съобщението за встъпването ѝ в длъжност.

УКАЗВА на кредиторите на „М.В.“ АД, с ЕИК: *****, че съгласно чл. 685, ал. 1 ТЗ следва да предявят писмено своите вземания към „М.В.“ АД пред съда по

несъстоятелността в срок до един месец от вписване в търговския регистър на решението за откриване на производството по несъстоятелност. Съгласно чл. 688, ал. 1 ТЗ вземанията, които не са предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, могат да се предявят по предвидения в закона ред в срок не по-късно от два месеца от изтичане на срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 вр. чл. 84, т. 1 ГПК, „М.В.“ АД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Триадница, ул. „*****“ да заплати по сметка на **Софийски градски съд** сумата от **250 лева /двеста и петдесет лева/**, представляваща разноски по делото за държавна такса.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, „М.В.“ АД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Триадница, ул. „*****“ да заплати на **Националната агенция за приходите**, с адрес: гр. София, бул. „*****“, сумата от **1 050 лева /хиляда и петдесет лева/**, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийски апелативен съд.

Решението подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 634 ТЗ.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____